

SLAVIC MADNESS FARSANGI BÁL

2020. február 22.

Írta: Feró Zsófia

Különleges emlékként marad meg bennem az idei farsang: egyrészt ez volt az első MTT-s rendezvény, amelyet szervezőként is megéltem, másrészt az utolsó, amelyen részt vettem, mielőtt a járvány haza száműzött volna.

Mikor megtudtam, mi lesz az idei téma, egyszeriben úgy éreztem, hogy talán volt valami értelme szlavisztika szakon diplomát szerezni. Felidézve a szlávok kocsmázásokat, kvaszkóstolást, közös pierogi főzést, nosztalgiába merülve kezdtem inspirálódni. Nagy sajnálatomra, ahogy az a pánszláv témájú eseményeknél oly gyakran lenni szokott, most is az oroszok domináltak, de azért megragadtam a lehetőséget egy-két üveg Żubrówka megvásárlására.

Fotó: Kiss Tünde

Egyértelműen nem csak nekem sikerült megfelelő mértékben ráhangolódnom az eseményre: akadt ott minden a méltóságteljes dámáktól kezdve a cári katonatisztek át a bevérzett szemű gopnyik suhancokig, az egész egy gyönyörűen egységes szláv atmoszférában egyesült, amelyet sok-sok apró részlet koronázott meg, mint a panelház fölötti vörös csillag, a tökélyre fejlesztett squattechnika vagy Trockij elvtárs bajsza. Épp ennyire egységesen különfélék voltak a nyitótánc párjai is, akiknek előadását irigy mosollyal az arcomon néztem végig (irigységemet később enyhítette, hogy a bál alatt is volt lehetőség vidám orosz táncokat tanulni).

A bulit megelőző díjátadó összes díjazottjának szívből gratulálok, bár tapssal ezt akkor nem tudtam kifejezni,

hiszen épp finomságokat kotyvasztottam a büfében a csapatvetélkedő résztvevőinek. Szintén az ő kedvükért kerestem elő napokkal korábban egyetemi óráim pár fiók mélyén porosodó maradványát, hogy minél izgibb kvízt kaphassanak. Műveltsé-

Fotó: Nagy Tamás (Beren)

gükön túl persze kreativitásukról is számot kellett adniuk. Ezt ők meg is tették, bár be kell vallanom, hogy szlávos tanulmányok ide vagy oda, akadt egy-két egyébként nagyon fantáziadús utalás, amelyet generációs különbségek miatt nem értettem meg. Bocsánatot kérnék ezért, de objektívást senki sem várt tőlem a pontozásnál.

Az este hátralevő részét a teljes fesztelenség jellemezte. Tényleg mindenki elengedhette magát, már amennyire elengedheti magát az ember, miközben tudja, hogy az, akivel két perce még kedélyesen csevegett, talán besúgó, és éppen jelentést tesz róla. Barátságoknak azért remélhetőleg nem vetettek véget az ideológiai különbségek. A tánc és féktelen multság mellett nosztalgiázni is lehetett néhány klasszikus és néhány modernebb, de mégis a múltba repítő társasjátékkal is (avagy hogyan bosszuld meg, ha valaki a sorban eléd vágva elhappolja előled azt a bizonyos árucikket, amelyre már három kör óta fáj a fogad).

Köszönöm minden szervezőnek és résztvevőnek, hogy ez az este megtörtént, és hogy én is átélhettem, mert csak szép emlékeim maradtak róla. És köszönöm a zsíros kenyeret is, talán az melengette meg leginkább a szívemet aznap.

Ui.: Remélem, ízlett a kompót.

Kép: Pálfi Bocó (Tindóme) [TLV 2019/2020]